

НАТОЛЬ ФРАНСЬ

Чорний хлѣбъ.

Никола Нерлѣ бувъ банкиромъ въ Фльоренціи. Одъ ранка до вечера сидѣвъ вѣнъ при своимъ бюрку, добы день за днемъ пересчитувати свои грошѣ. Вѣнъ озичавъ великій сумы цѣсаревѣ и папѣ. А що не поичавъ нѣчого чортови, то лишъ тому, бо боявъ ся, бы зъ чортомъ не зробити злыхъ интересѣвъ. Никола Нерлѣ бувъ хитрый и недобѣрчивый. Вѣнъ надбавъ еликихъ богатствъ а многихъ людей зробивъ бѣдаками. Тымъ-то и заживавъ загального поважання въ своемъ родинномъ мѣстѣ, Фльоренціи... Вѣнъ мешкавъ въ палатѣ, до котрой проникало денне свѣтло крѣзь шпталі. выше чимъ звичайно, умѣщений вѣкна. И те-уло мудро зъ его стороны, бо-жъ мешкане богатѣвъ тусить бути подѣбно до клѣтки. И гараздъ тымъ, що чороняють сѣлою своихъ великихъ каетковѣ, нагарба-тыхъ хитростію...

Тому-то й палата Никола Нерлѣ була забезпече-на лавцями та залѣзными кратами. Въ нутрѣ була она величаво прикрашена. Прекрасні фрески, зобра-каючі чесноту въ постаті женщины, патріархѣвъ, пророкѣвъ и царѣвъ Израїля були викончені най-тершими штукарями. Ткані килимы розказували о-намъ исторію Александра, Тристана и многихъ ин-шихъ. Никола Нерлѣ давъ розголосити свое богатство побожными фундаціями. Вѣнъ збудовавъ передъ мура-ми мѣста шпतालъ, на котрого причѣлку зображений були въ рѣзбахъ и мальовилахъ найзнатѣйшій дѣла зъ его житя. Изъ вѣчності за грошѣ, дарованіи нимъ на довершене будовы соборной церкви Богородицѣ у-мѣщено его портретъ въ крылосѣ церкви. Можъ було тутъ бачити, якъ Никола Нерлѣ изъ зложенными ру-ками клячавъ у стѣпъ Пресв. Дѣвы. Пѣзнати его лег-ко по червонѣй вовнянѣй шапцѣ, футрянѣмъ жакетѣ, губчастѣмъ, жѣтѣмъ лиці та по малыхъ, впаєныхъ очахъ. Его добра жѣнка Монна Бісмантѣза стояла до другой сторонѣ Богородицѣ, молячисъ въ смиреннѣй поставѣ зъ поважно-сумнымъ лицемъ — въ чертами, якій оповѣдали, що она нѣколи на своимъ житю не заподѣяла нѣкому жадной кривды.

Никола Нерлѣ належавъ до першихъ горожанъ своей державы, бо нѣколи не подѣлюсь своимъ голосу проти недостаткамъ истгуючихъ порядковѣ. Вѣнъ знавъ анѣ нужды бѣдныхъ, анѣ нужды тыхъ, котрыхъ можнй засуджували въ тюрму або на вигнане. — Коротко, нѣчо нѣколи не сталося такѣ, що моглобъ вменшити те поважане, яке завдячувавъ вѣнъ своему богатству.

Коли разъ, пѣзнимъ, зимовымъ вечеромъ вертавъ Нерлѣ домѣвъ, окружила его передъ самымъ входомъ до дому юрба вапѣвъ нагихъ жебраковѣ, що вытягали свои руки, просячи о милостиню. Нерлѣ старавъ ся водогнати ихъ острыми словами, але голодъ зробивъ жебраковѣ впертыми. Они обступили его довкола и благальнымъ, смиреннымъ голосомъ просили о кусень хлѣба. Вѣнъ схиливъ ся вже по камѣнь, чтобы кину-ти его мѣжъ жебраковѣ, коли наразъ узрѣвъ одного изъ своихъ слугъ зъ кошмѣмъ чорного хлѣба.

Никола Нерлѣ давъ слугѣ знакъ, чтобы пришовъ ближе и, сѣгнути рукою глибоко въ копіе, почавъ метати мѣжъ жебраковѣ замѣстъ камѣня—хлѣбомъ. Вѣд-такъ пѣйшовъ до своей комнаты и поклавъ ся до-ложка. Подчасъ сну дѣставъ ударъ сердца, черезъ що постигла его нагла смерть и здавалось ему, що вѣнъ лежавъ ще въ своимъ ложку, якъ з'явивъ ся передъ нимъ св. Михаилъ. Архангелъ приблизивъ ся до у-мершого зъ вагою въ руцѣ. Коли Нерлѣ пѣзнавъ въ тяжпѣй, упавпѣй въ дѣль шальцѣ дорожѣчности вѣдѣвъ, якій вѣнъ державъ у себе въ заставѣ, множе-ство таларѣвъ, якій набувъ незаконною дорогою, та тверді кустики золота, якій нагарбавъ лише лихѣю и штуркомъ, стало ему ясно, що св. Михаилъ вѣдважувавъ передъ нимъ минуше его жите та цѣкаво и тревожно дививъ ся на руки ангела.

„Св. Михаиле“, сказавъ вѣнъ, „коли кладете въ одну пальку все те, що я зрабувавъ, такъ прошу, положѣтъ на другу шальку все те, що я добре зро-бивъ. Памятайте на тѣ всѣ добрі фундаціи, черезъ котрі давъ я своему житю красну одѣжъ. Не забудьте на соборну церковь Пресв. Богородицѣ, до будовы котрой я причинивъ ся добросю третиною, анѣ не за-бувайте на шпतालъ, що я збудовавъ зовсѣмъ вла-сыными коштами“.

„Не журѣтъ ся, Никола Нерлѣ“, вѣдповѣвъ ан-гелъ, „я нѣчого не забуду“.

И свѣтлявыми руками поаживъ св. Михаилъ со-борну церковь Богородицѣ и шпतालъ зъ рѣзблен-нымъ и мальованымъ фронтомъ въ легшу, до горы пѣднесену шальку. Але она не спадала въ дѣль. Бан-кира обнявъ несупокѣй и тревога. „О св. Михаиле, шукайте ще!“ Просивъ вѣнъ тремтячимъ голосомъ. „Въ той шальцѣ нема ще моеи хоропои крестильни-цѣ, яку я дарувавъ для церкви св. Иоанна и престо-ла, що я его уфундовавъ для церкви св. Андрея, що то зображене е на нѣмъ хрещене Иуса Христа. Той даръ стоявъ мене богато, дуже богато гроша“.

Архангелъ положивъ попри церковь Богородицѣ и шпतालъ ще и престильницю и престолъ, але шаль-ка и теперъ не йшла въ долину. Никола Нерлѣ чувъ, якъ зимний пѣтъ выступавъ на его чоло.

„Архангеле, чи вы зовсѣмъ певні, що ваша вага справедлива?“

Св. Михаилъ вѣдповѣвъ зъ усмѣшкою, що его ва-зѣ, котра не е зроблена на той ладъ, якъ то послугу-ють ся льомбарды въ Парижі та банкиры въ Венеціи и Фльоренціи, не хибуетъ нѣчого на точности.

„Що?“, стогнавъ Нерлѣ, „церковь, престолъ, кре-стильниця, шпतालъ изъ всѣми своими лѣжками не важагъ больше, якъ стебло соломы, якъ пѣре птахи?“

„Вы бачите, Никола Нерлѣ, що тягаръ вашихъ грѣхѣвъ е далеко большій, якъ тягаръ добрыхъ дѣлъ“.

„Те значить, що я пѣду до пекла“, думавъ Нер-лѣ, скрегочучи зъ перестрахи зубами.

„Будѣте терпеливѣй“, сказавъ Архангелъ. „Терпе-ливости, Никола Нерлѣ! Мы ще не дѣйшли до конця, отгуть находжу ще щось“.

И урадованый своею знаходкою взявъ св. Миха-иль чорнй хлѣбы, якій минушого вечера розкидавъ богатъ межи бѣдныхъ. Вѣнъ поклавъ ихъ на шальку добрыхъ дѣлъ, черезъ що та шалька сейчасъ впала въ дѣль, мѣжъ тымъ коли друга пѣднеслась — и обѣ шальки почали рѣвноважитесь. Вкѣнци колибане у-стало, а вагова стрѣлка вказала зовсѣмъ точно рѣв-нѣсть тягару по обѣхъ бокахъ. Банкиръ не хотѣвъ вѣ-рити своимъ очамъ. „Видишь, Нерлѣ“, сказавъ ангелъ, „ты не можешь ити теперъ анѣ до неба анѣ до пе-кла. Иди, вертай до Фльоренціи та роздавай хлѣбы, якъ се ты робивъ власными руками минушого вече-ра, хочъ того нѣхто не бачивъ, а будешъ урадованый. Во небо не спѣшитъ ся, заразъ отворять ся брамы для злодѣя, що каесь, а для безстыдницѣ, що пла-че. Для тыхъ людей, на котрыхъ поповнилось грѣхъ, треба и спокотувати свѣй грѣхъ. Боже милосерде безкорѣчне, оно й тобѣ допоможе! Иди скоро! Поболь-ший число хлѣбѣвъ, котрыхъ тягаръ видишь тутъ на вазѣ“.

Никола Нерлѣ пробудивъ ся въ своимъ ложку. Вѣнъ постановивъ собѣ йти за радою Архангела и по-множувати хлѣбъ бѣдныхъ, чтобы тымъ способомъ при-готозити ся для неба. И въ часѣ тыхъ лѣтъ, якій вѣнъ проживъ ще по першѣй своей смерти на земли, мавъ вѣнъ милосерне сердце для несчастливыхъ и щедрю ру-ку для тыхъ, що были въ потребѣ.

Переклавъ о. Петро II—нѣ.

Замлякам.

І злов той вітер грає,
Ту-ту розбиває,
Та живушу силу
Несе, розсипає
На гих пожарищах,
Де з нашого трупу
Всегозачого повстали
Мегили і купи:
Свѣдми волі України,
Чи печати слави,
Чи то іскра злопаліяща
Тиранам лукавим.

Сумно серце ся питає:
Колиж она буде —
Таля правда — і невольні,
Немоцні люди
Коли стануть прозиватись
Не царскі діти,
Але вільні горожане
На воляному свѣті?
Важко, важко повідати...
Колись в Палестині,
Та у Римі й скрізь на півдні
Церкви і свѣтлині
Руйновали і палили,
А вірних стинали,
А за що? — Широкі струї
Криваві лялись,
Як й у вас. Усі пустині
Чи слізьми, чи кровю
Окропили, освятили,
Гіркою слізьмою
У кайданах молячи ся
Дощем наче зляли.
І пустині оживились,
Городажи стали,
На руїнах, пожарищах
Храми мурувались
Ще гарніші як колисьго...
Селища пишались.
Мученическою кровю
Обмиті політі —
Окуплені...

А деж наші
Городи великі?
Наша воля, наша слава?
Забулись, пропали!

А усе лихі люди
На сьміх задоптали,
Щоб не виросло нічого
Із нашої крови.
Розгорнімо, розберімо
Забутеє слово
Роздивім ся, що бувало,
Що є, а що буде,
Почислімо, от як другі
Мудріїші люди —
Горді Бури — люди волі
Й великої слави,
Хоч не сильні, та розумні
У рідній справі.

Честь вам, честь на віки вічні
Преторії діти,
Що не так, як ми Україну,
Вміли боронити.
Кров-жигте у заміи несли
За рідну, кохану
Непѣку-матір і тиранів
Захланних, поганых
Не злякались праведніі,
А законом божим
Покрилились, поєднались
І кажутъ: „Поможе
Нам наш Бог, бо ми невинні“.
Побравшись за руки,
Як оден муж закричали:
„І карі і муки
Вас чекають“, стали різать
Злодійв несетих.
Най їм Господь помагає,
А я лиш совітом,
Добрим словом помяну їх,
Нема в мене сили
Помогти їм. — Ось вам примір,
Брати мої милі.

Чиж вже рік, чи два Україна
У наймак конає,
У касарні салу й волю
Катам зберегає?
Дармо служите і гнетесь
До самого краю
І сподієтесь за тое,
Від ірода раю.
Тіштесь речм поки клятий
Здере із вас шкуру,
Та й умре і сам проєтенько

Во ад понавдрус
Ча віснѣяли. Не надійтєсь
Дарошної свити,
Ліпше ночи недеспати,
Собі заробити
Хѣчи й простую. Збері... ся
Бозаким зячасм
Гайдамаки й Запорозці
І так най навчалотъ
Одні других. Не кишайтєсь
Гордим своїм родом.
А розумне сїтеє слово
На бідних городахъ,
Та на нивах — поки гучно
Зазвоняють у звони,
Оттогді ся поєднайте
І так „по закону“,
Як „они“ нас, освятити,
Як Господь навчає
В їх законах — тут воскресне
Забутая слава!

12. марця, 1901.

В. К. Цєбрійскій.

В обороні Василян.

Дітям приємно бавити ся в поросі, безрогам приємно валати ся в гноі і болоті, а е люди, котрі в тім ма-ють приємність, як друцѣ обмурокотъ сланюю своего бѣдливого язика. Зле то е очевидно, як такі люди в суспільности множать ся, але безперечно больше зло е, коли такі пліугавці ма-ють вступ до часописий і за їх посередництвом бала-мутять і деморалізують чи-тателів. Бож-то е деморалі-зация, коли читачів годує ся сичетнями і пліугавле-нем других. Признаємо, що ніяка редакція не е в силі справдати правду всѣх своіх дописувателів і ддятого поважні часописи з засади ніколи не приймають допи-ся, в котрій нарупує ся честь других, боючи ся, щоби не скривдити невин-ного, а з другої сторони знаючи, що винного не на-привляє того роду дописъ. Русини в Америці не ма-ють дотепер въ одной часо-писи, котра-би тої засади придержувала ся; противно в кожій больше або менше — але завсѣгди — знайде ся і лайки і брехні і напасти. Мені приходять ся нині ставути в обороні нашого Чина Василянського і на-ших місий в Америці, ко-трих честь в послѣдних ча-сах мало що не в кожѣм числі «Свободи» якісь люд-ці несправедливо нарушу-ють і кривдять.

1. І так неправдою е, що Василяне в Бразилії суть противні закладаню шкїл. Противно — правдою е, що Василяне від коли при-йшли до Бразилії, все і всю-ди заохочують кольтоністів наших до закладаня шкїл на рівні як будови церков. Василяни ліпше від усіх „Іванкових“ і з ним спорід-нених дописувателів до «Свободи» знають і знали не від нині, що Русини за-морскі без руских шкїл скорше чи пізнійше пропа-ли-би і для народности і для обряду.

Правдою е лиш те, що Василяни суть противні злим і безбожним школам, злим і безбожним вчителям. Inde irae.

2. Неправдою е, що Ва-силяни противлять ся рус-ким часописям, бож самі ми видаємо рускі письма і жиї землі. По щож допису-ватики і до читаня народ

русекій заохочуемо. Прав-дою е лиш се, що Васили-яни противлять ся і побѣ-рюють злі часописи. З того взгляду противні суть і «Свободі» кожного разу, ко-ли она по тверезому чи по п'яному, свѣдомо чи не свѣ-домо верєла щонебудь ва-супротив вірі католицкій, або церкві католицкій, або захвалить ереси або апоста-зію, як соціялізм і Сера-фимство канадійске, або як в послѣднім своім числі (50) нарупить честь угодників божих в католицкій церкві почитаних. Василяни не суть діти, аби не вміли роз-ріжнити д брѣгѣ від злого а що з уряду сьвященного мають обовязок і других перед злом остерігати і зло поборювати, проте мусять виступати і будуть всегда з цілою рішучостію висту-пати проти кожій такой писанині «Свободи», що не буде а руйнує віру і ка-толицкі обичаї нашого на-роду. Inde irae.

3. Неправдою е, що Ва-силяниин «Кизима, як п-сала в попереднім ч-т-«Свобода», приїхав був Америки, покругив ся і кольтоніях, наговорив дур-ницъ на Джерві Ситску па-рохію, і відтак вернув до краю. — В законі нашім Василянським нема ніякого сьвященника Кизими, і если справді якийсь Кизима при-був був до Америки, чого не маю причини перечити, то се був не Василян-нин а сьвященник сьвіт-ский. При тій нагоді нехай Редакція «Свободи» прийме до відомости, що і сьвяще-ники: Жолдак, Полівка, Ча-плиньский, Ольшевский — не суть Василяни, але сьвященники сьвітскі. Дехто з них пробував вправді бу-ти Василянином, але по-бачивши що закон наш для него за тяжкий, та полѣ-каже Апостол, волів выбра-ти стан сьвітського сьвяще-ника. Їх проте блуди і упадки, если які мають, нехай нам ані нашому Чи-нови ніхто не приписує. В Америці Василянами суть під тепер лиш отгі сьвященники: в Бразилії оо. Хмилевский, Шкирман і Брюховецкий, в Канаді же оо. Гура і Крижановский (Binier), оо. Строцкий (Prince Albert, Saskatchewan), Дидик і Филипп (Alberta).

4. Непотрібно побоює ся дописувателъ в «Свободі» ч. 50 „чия заслуга и хто прийме на себе вѣдѣчаль-нѣсть якъ церковь въ Ед-монтонѣ останесь власно-стію Французѣвъ?“ — Цер-ковь стоїть на площі, котра єсть виключною, повною і від нікого незалежною вла-сностію Василян і такою власностію позістане на все-гда. Василяни ніколи і нігде не будовали церков на чужих грунтах — не бу-дуть і не потребувать сего робити і в Канаді. Та хоч я вже про се і писав, не завадить повторити, що не тільки в Edmonton, але і нігде в цілій Канаді Васи-ляни не ставлять і не бу-дуть ставити церков на чужах рускі письма і жиї землі. По щож допису-ватики і до читаня народ

„SVOBODA“

(LIBERTY)

THE RUTHENIAN WEEKLY
published every Thursday
at 209 Linden Str., Scranton, Pa.JNO. J. ARDAN,
Publisher and Editor.

Terms: Two dollars a year.

Established 1893

Advertising rates furnished
on application.Entered as second-class matter July 16
1903 at the post office at Scranton, Pa.
under the Act of Congress of March 3,
1879.

„Свобода“

часопись для русского народа въ
Америцѣ и органъ „Р. Н. Союза“,
выходитъ по тѣдня въ Четвергъ
и коштуе:Въ Америцѣ на 12 мѣсяцѣвъ... \$2.00
До старого краю на 12 мѣсяцѣвъ \$2.00
Въ Америцѣ на 6 мѣсяцѣвъ... \$1.00Галичане можуть замовляти „Свободу“
черезъ Книгарню Шевченка ул. Чарнецкого
26, Львовъ.Оплатувати газету треба все-
гда зъ горы.Гроші треба посилати въ рѣдистрова-
хъхъ листъ, або черезъ експресовый, або
почтовый money order (моян ордеръ). Мо-
же order, то е картонку, котру доставите
вѣдъ почтара або агента на експресовѣмъ
офисѣ, пошлѣть намъ, бо безъ того мы не
годны грошей достаѣти.

Адресъ:

„SVOBODA“

Box 353,
SCRANTON, PA.Хто хоче, щобы его адресъ змі-
нити мусить подати намъ, кромѣ
нового, такожъ свой старый адресъ.

Врачу исцѣли себе самъ.

Статья „В оборонѣ Васи-
ліяна“ зъ подѣ пера провін-
ціяла сего Чина, о. Філіаса,
надрукована въ нынѣшномъ
числѣ „Свободы“ wymagaє
деякихъ поясненъ, котри
ось тутъ подаемо.Отець Філіась починає
свою „оборону“ зъ сего,
що жалѣе надъ тѣмъ, що
въ руско-американскихъ
часописяхъ находятъ ся
лайки, брехнѣ, напасти,
сплетнѣ и плюгавлене
другихъ, якѣ деморалізу-
ють читачѣвъ. Въ части го-
димось на се, хочъ рѣвно-
часно мусимо додати, що
тутъ вина не спадає вы-
ключно на редакцію часо-
писей, але и на самыхъ
читачѣвъ, котри суть зара-
зомъ и дописувателями, а
въ томъ числѣ и на о. Фі-
ліаса. Що такъ дѣйсно е,
досить пригадати дописъ
того самого о. Філіаса въ
справѣ „Серафиміады“, въ
якій вѣнь плюгавивъ Сера-
фима, що будѣмъ то вѣнь
російскій жидокъ и т. п. А
и въ отѣй „оборонѣ Васи-
ліяна“ написаной нимъ ех
cathedra провинціяла, о.
Філіась не встерѣгъ ся того,
щобы не наляати и „Сво-
бодѣ“ и ще декому, та не
побрехати трошка, а бодай
покрутити...Але приступаемо до рѣчи.
Першою неправдою зъ гѣдъ
пера о. Філіаса е се, будѣмъ
въ послѣднихъ часахъ
честь Василияновъ мало що
не въ кождѣмъ числѣ „Сво-
боды“ якѣсь людцѣ неспра-
ведливо нарушували и крив-
дили. Доказувати сего не
треба, бо кождый хто читає„Свободу“ и не бачить чор-
ного тамъ де бѣле, знає про
се ажъ надто добре. Друго-
ю неправдою е те, будѣмъ
бы генерѣшній Василияны
дбали о просвѣту народа
та заохочували его до чи-
таня рускыхъ книжокъ и
часописей. Мы не перечимо
Василиянамъ всякой за-
слуги на поли просвѣты
народа, нѣ не перечимо,
що они выдають для наро-
да книжки и часописи. Але
намъ все щѣ звенить въ у-
хахъ погроза одного брази-
лійского Василиянина, що
„всяка наука вѣдъ чорта“
тай всѣмъ нѣдомѣ факты,
що кромѣ „Місіонара“ и
молитвениковъ, Василияны
не выдають нѣчого, а гѣдъ
зновъ думати, щобы ти вы-
дана були енциклопедією
мудрости и просвѣты. Хтожъ
стикавъ ся хочъ трохи зъ
людьми, на якихъ мали або
мають впливъ Василияны,
той мусѣвъ завважати якъ
деякі зъ тихъ людей ко-
лись живыхъ, стали кадѣ-
ками або ходячими трупа-
ми, що про нѣчо инше не
мріють якъ лишъ про Сер-
це Иисусове и т. п., для ко-
трыхъ жите не представляє
жадного интересу и котри
черезъ се стають зовсѣмъ
неспособными до якого не-
будь поступу. Неправдою
е такожъ будѣмъ бы въ „Сво-
бодѣ“ було писано, що Ва-
сильяны будували або бу-
дують церкви на чужой зе-
млі, але було писано, що
въ Едмонтонѣ Василияны
збудували церковь „на пло-
ща дарованой французкимъ
епископомъ“, що впрочѣмъ
признавъ публично въ „Сво-
бодѣ“ такожъ оденъ зъ та-
мошнихъ прихильниковъ
Василиянскихъ. Неправдою
е и те, будѣмъ бы „Свобо-
да“ друковала колинебудь
„згѣрду дописъ про вели-
кого мученика и подвиж-
ника за віру і Русь — Іоса-
фата“. Вся „дописъ“ а вла-
стиво новинка надрукована
въ 50 числѣ „Свободы“, ко-
тра такъ о. Філіасови не
подобалась и на котру вѣнь
столько разѣвъ покликуюсь,
обнимала всего 22 стрѣч-
ки друку (вразѣ зъ подпи-
сомъ). А всѣхъ згѣрдныхъ
словъ выписаныхъ про „ве-
ликого мученика и подви-
жника за віру і Русь“ було
ажъ 18. Ось они дословно
наведені: „А въ чѣе имя
посвящена ся церковь? Чи
уже не було другого свя-
того въ календарі лишь
Іосафатъ Кунцевичъ?“Не хотячи за широко
розводитись надъ сею „о-
бороною“ зазначимо хіба
ще отей рѣчи.Таке нѣчимъ не попере-
говорене якъ „безбожна
школа“, „безбожный учи-
тель“, „безбожны книжки и
часописи“ — чому рѣвно-
есть? Чи не е се плюгавле-
не другого, вѣдбаране ему
честь, брехня, а що най-
меньше сплетня, противъ
котрыхъ такъ обурюєсь о.
Філіась. Або говорене, що
„Свобода“ не разъ щось вер-
зє по лянѣмъ чи тве-
резѣмъ у... Можемо запе-
внити о. Філіаса, що „Сво-
бодѣ“ нѣколи по лянѣмъ
нѣчо не верзе. Нѣхто, зъ
тихъ, що при „Свободѣ“
працюють у Василияна небувъ и мабуъ тому и пи-
ти не навчивъ ся. „Свобо-
да“ верзе всегда по тве-
резѣмъ, а що може не разъ
помилятись — рѣчь приро-
дна, онажъ не е непомылъ-
на. И що дѣмо въ нѣй
вамъ не подобаєсь, се рѣчь
такожъ ясна — аджежъ еще
сы той не родивъ, щобы
всѣмъ догодивъ. Або гово-
рене про деякихъ бувшихъ
Василияна, що они „полю-
били мірское сущєствіє“...
Чи не пахне се болотомъ,
правда, киненымъ легенько,
делікатно, зза плота (выжъ
на се вчились), але таки
болотомъ...Мы дуже вдячны о. Фі-
ліасови, що вже разъ вы-
яснивъ „Свободѣ“, а черезъ
„Свободу“ людямъ взагалѣ,
на якихъ подставахъ сто-
ять церкви и, розумѣе ся,
взагалѣ церковній маетки
тамъ де суть Василияне въ
Бразиліи и Канадѣ. Тѣ ма-
етки суть „виключною,
повною і від нікого
незалежною“ власно-
стію Василияна и такою
власностію позі-
стануть нѣа всегда.Отже тудѣ стежка въ го-
рохъ! Отже тѣ церкви не
суть громадскі, людскі,
анѣ не належать до фран-
цузкихъ бискупѣвъ, якъ де-
хто думає, але суть вы-
ключно власностію Васи-
ліяна и такою всегда позі-
стануть. Се варто собѣ за-
памятати. Але се зовсѣмъ
не перескаждає, щобы лю-
де складали свои центы на
тѣ маетки, до котрыхъ не
мають жадного права и нѣ-
коли мати не будуть... Ро-
зумѣе ся, що въ такомъ
разѣ о Василиянскій довги
нема чого боятись. Довги
заплатять побожній люде, а
еслибъ не схотѣли, запла-
тять Василияне самі зъ тихъ
дѣбръ, якѣ ще не вѣпли
розѣкрати въ Галичинѣ
Езуиты.О. Філіась твердить що о.
Кизима, якій за дуже ко-
роткій часъ своего побуту
въ Америцѣ липивъ по со-
бѣ таку лиху славу и такъ
„планно походивъ“, не е
Василияниномъ. Може бу-
ти, але чи о. Кизима и не
бувъ нѣколи Василияни-
номъ? Намъ здаєсь, що
такъ, нѣ, мы навить певні,
що такъ, и тому дуже ди-
вуємось, що о. Філіась вы-
числяючи другихъ бувшихъ
Василияна, якѣ стали свѣт-
скими священниками, наро-
комъ замовчавъ про о. Ки-
зиму.А прѣчѣмъ вѣнь провін-
ціяль и знає тайны своего
чина, лѣпше якъ хто дру-
гій и кому якъ кому, але
„Свободѣ“ незнане тайнъ
Василиянскихъ за грѣхъ
почитувати не повиненъ.
Що Василияны мають свои
тайны и ихъ старанно за-
крывають не лишъ передъ
„Свободою“ але и передъ
галицкою суспѣльностію —
се фактъ. Высилають прим.
своихъ священниковъ до А-
мерики и нѣхто про се не
знає (бодай не про всѣхъ).
Такъ само и въ самой Га-
личинѣ иде работа, яка е
тайною не лишъ для свѣт-
скихъ Русинѣвъ, але на-
вить для свѣтскихъ свяще-
никовъ... Ну, але се не на-
ша рѣчь.Кончачи нашѣ замѣтки до
„обороны“ о. Філіаса муси-
мо ще зазначити, що обо-
рона ся „півторатисячлѣт-
ноі, поважноі інституціі“
противъ мнѣшого уриваня
еѣ чести черезъ дописува-
тельв „Свободы“, на на-
шу думку — выпала дуже
слабо. Бажалось бы такожъ,
щобы о. Філіась скѣлько
разѣвъ на будуче буде пи-
сати ех cathedra якъ про-
вінціяль и pro fero publico,
больше выстерѣгавъ ся
тихъ блудѣвъ, якѣ закидає
може менче вѣдъ себе вче-
нымъ свѣтскимъ дописува-
телямъ „Свободы“ а дер-
жавѣ ся больше поважно
та справедливо. Але ма-
бутъ така вже вѣда о. Фі-
ліаса, а „горбатого“ (гово-
рячи словами егожъ таки
самого) „и могила не на-
простує.“

И. А.

Чи потреба духовной
часописи?Доля народа лежить въ
рукахъ его проводниковъ.
Ихъ обовязкомъ слѣдити
точно жите народа, сте-
жити за его потребами и
помагати йому въ здобутю
высшой степени культуры.
За просвѣтою йде добро-
быть. Паслива та нація,
котра має такихъ провод-
никовъ, що якъ слѣдъ зна-
ють еѣ потребности, и котри
пожертвувавши себе зъ тѣ-
ломъ и душею, працюють
надъ выдвиненемъ своего
народа зъ тѣмы и неволѣ.
Но горе тѣмъ проводни-
камъ, котри надуживають
свого становища для вдово-
леня личныхъ амбіцій, ко-
три своими кастовыми, ко-
роткосяглыми проектами
перепиняють народъ въ
его стремлѣню до поступу,
до просвѣты. Тогдѣ побѣ-
дитъ здоровый хлопскій ро-
зумъ, а нездарный провод-
ники остануть ся на бѣдѣ.О. Ал. Улицкій въ 3. ч.
„Свободы“ поддавъ новый
проектъ, заснованя кош-
томъ „Головного Народ-
ного Комітету“ (sic) духов-
ной часописи. Новый про-
ектъ на американской Ру-
си, але стара вже исторія
подѣбныхъ проектѣвъ въ
цивілізованѣмъ свѣтѣ. „На-
родный Комітетъ“, пише о.
Улицкій, вѣвѣвъ въ жите
першу руску бурсу, а те-
перь повиненъ бы застано-
витись надъ не меньше
важною рѣчею, се е надъ
заснованемъ — духовной
часописи, въ дусѣ христі-
янско-католицкой вѣры.Не абы яка пѣкава гадка,
а еще пѣкавѣйшій аргумен-
ты. Вѣрю въ се, що про-
ектъ вапъ щирый, але му-
шу надмѣннити, що мабутъ
читаєть лишь выключно
„Місіонара“ а не знаєть що
коло васъ дѣе ся, що жи-
ете китайскимъ мурѣмъ
вѣдмеженъ вѣдъ народа и
не знаєть його здоровыхъ,
житевыхъ потребъ, не зна-
ете його жита-бутя. А вар-
тобы, щобысьте троха пир-
ше глянули, не обмеже-
нымъ свѣтоглядѣмъ „Місі-
онара“, але здорово и прак-
тично, то певно дойшли-
бысьте до иньшихъ заклю-
чень. Гляньте на розвѣй
нашого мужицтва въ Гали-чинѣ. Се менѣ признаєть,
що живе „духовно“ слово
больше сильне, чимъ мер-
тва часопись. Отже въ Га-
личинѣ по селахъ се живе
духовно слово лунало вѣдъ
непамятныхъ часѣвъ, а я-
кій хосенъ зъ того для на-
рода? Слово боже гомонѣло
а мимо сего темнота не у-
ступала, иньшій народы
йшли напередъ а мы оста-
вались по заду. Чому? Бо
народъ потрібувавъ еще
чогось иньшого, потрібу-
вавъ свѣтской просвѣты.
Гляньте на гѣрскій села,
теперь въ бѣжучихъ часахъ,
яка тамъ метушня, яке жи-
те, яке бажанє просвѣты,
свѣтла науки, вѣдъ часу,
якѣ зачали тамъ закладати
читальнѣ, та „Січи“. Ажъ
сильный міра сего наполо-
хали ся. Чому сего не
зробило живе духовно сло-
во?О скѣлько больше аргу-
ментѣвъ проти вашого про-
екту зъ жита американь-
ской Руси. Глядѣть на те,
що американскій Русины
Украинцѣ, се не лишъ Га-
личане, е тутъ много и зъ
Угорщины, и зъ Буковины,
и зъ Украины, котрыхъ ре-
лігія цѣлкомъ не вяже, от-
жежъ бачите, що зъ релі-
гійной точки погляду тре-
ба бы всѣхъ не греко-като-
ликовъ вѣдсунути вѣдъ се-
бе. Але мы того не смѣмо
робити, мы мусимо взнести
ся по надъ рѣжницѣ релі-
гійной, а станути на точѣ
единости національной. Хи-
ба що подѣнялибысьмо ся
місіи навертаня всѣхъ не-
уніятѣвъ на унію, але тогдѣ
треба бы передовсѣмъ до-
бре стеречи своихъ агнѣтъ,
щобы не розбѣгали ся.Вертаю до рѣчи. О скѣль-
ко рѣжне жите американь-
скойРуси вѣдъ старокраевой,
тѣмъ менча потреба вами
проектѣванной часописи. Ро-
бѣтникови американьскому
треба зрѣвнатись зъ его
спѣтоваришомъ другого
племени, ему треба знаня
свого положеня въ суспѣль-
ности, свѣтской організації,
бо инакше буде попиха-
чемъ мудрѣйшихъ и згыне
безпомѣный. Сего йому
треба и се йому мусить ся
доконче дати, если народ-
нымъ проводникамъ лежить
на серци добро ихъ наро-
да. Вы поручаете амери-
каньскимъ Русинамъ „Місі-
онара“, отже зъ того вно-
шу, що вашѣ погляды то-
тожні. Отже той „Місі-
онар“ має бути ратункомъ
американьской Руси? Отже
вѣнь, або въ его дусѣ про-
понована вами духовна ча-
сопись має заповнити тѣ
браки духовной поживы
для американьскихъ Руси-
новѣвъ?Нѣ отче, вы дуже помы-
ляєтесь. „Місіонарь“ се не
духова пожива, але духова
темрява, зъ котрой, на-
шимъ святымъ обовязкомъ
е, выдобути нашъ народъ
и показати йому свѣтъ ши-
рокій — волю, а не накла-
дати на него новѣй духовнѣй
кайданы. Если чатаєть то-
чно „Місіонара“, то не за-
перечите менѣ, що „Місі-
онар“ цѣлковито не засту-
пає житевыхъ потребъ на-
рода. Во и гѣдъ чогось инь-
шого домагати ся вѣдъ е-зугскихъ выхованцѣвъ. ко-
тримъ зовсѣмъ не въ голо-
вѣ оборона покривдѣсныхъ
робѣтниковъ передъ крив-
дѣтелями. Ситый голодного
не знає. Если тебе дусѣтъ,
ножъ догорла прикладають,
то ты моли ся и терпи, ка-
же „Місіонар“. Але ты
робѣтнику знай, що кромѣ
молитвы, мусишь ще тяжко
працювати, и кровавымъ
потѣмъ зливатись, доки не
заробишь на кавалокъ су-
хого хлѣба. Ты мусишь бо-
ротись проти всякихъ зли-
дѣвъ, мусишь учить ся тои
борбы житевой, познати хо-
сенъ робѣтничей организа-
ціи и горнутись до неї, а
духовна часопись въ родѣ
„Місіонара“ тебе того не
навчить, она якъ разъ про-
тивна той борбѣ, бо, якъ
я вже сказавъ, „ситый го-
лодного не знає“.Мѣсто выдавати грѣшь
на духовнѣй часописи, дай-
те больше хлопцѣвъ до
бурсы, най учатъ ся, най
не працюють такъ гѣрко
якѣ ихъ батьки. Тутъ звер-
нѣть увагу. До бурсы да-
ють своихъ сыновѣвъ лишъ
тѣ батьки, що мають звод-
ки заплатити, але кѣлько
то е такихъ батьковъ, що
бажалибы учить свои дѣти,
дати имъ ту просвѣту, ко-
трои самі не спроможні
були набрати, а не мають
зъ вѣдки?! — Народный
Фондъ, та кервавиця, вдо-
винный грѣшь американь-
скихъ Русинѣвъ, не на ду-
ховнѣй часописи, не на за-
спокоєне примхъ и амбіцій
одиниць, але на матеріаль-
ну помѣчь американьскимъ
Русинамъ.И вы поручаете народо-
ви „Місіонара“, котрый въ
своѣй езуітскій заѣлости
проклявъ Шевченка и за-
боронивъ народѣви читати
його творы? Але се вы ма-
бутъ добре знаєть, що на-
родъ рускій перейшовъ до
порядку дневной надъ „Мі-
сіонаремъ“ и радше читає
вѣдхненіи творы незабугото
Кобзара чимъ мертвечину
місіонарську.А теперъ що до трохъ
квестій поставленыхъ вами
вѣдповѣмъ якъ слѣдує:По перше, нѣколи не
чувемъ щобы народъ дома-
гавъ ся духовной часописи;
вѣнь щасливый, що добувъ
ся на волю, а занадто прак-
тичный, щобы домагавъ ся
новыхъ путъ.Тѣмъ самымъ вѣдпадає и
друга квестія що до того,
якѣ має выглядати ся ду-
ховна часопись.Що до третей точки, що-
бы Народный Комітетъ за-
нявъ ся сею часописею и
выдававъ еѣ власнымъ, се-
то народнымъ грошемъ, то
проти сего рѣшучо проте-
стую. Если забажалось вамъ
духовной часописи, то зро-
бѣть такъ, якъ Василияне,
значить, не вѣдноєсть ся
до жертволюбивости наро-
да, але зъ власной кипенѣи,
власными фондами введѣть
еѣ въ жита, тогдѣ бодай
идею вашу довершите дѣ-
ломъ. Розумѣєсь, що иньша
рѣчь, якъ прийме еѣ на-
родъ.А вжежъ спрандѣ дитин-
не и наивне порѣвнанє, що
Народный Комітетъ въ Га-
личинѣ выдає „Ruthenische

Revue". отже так само мбгь бы тутъ Ам. Нар. Комітетъ выдавати духовну часопись. Если після вати гадки вартість Ruth. Rev. рівнає ся вартості пропонованої вами духовної часописи щось ала „Місіонарь" то уболѣваю; если се має бути аргументъ за, що тамъ выдає Народный Комітетъ и тутъ може выдавати, менче о тое що, то уважаю се за обчислене на глупоту людску и введеное въ блудъ публичной опінії.

Сихъ пару слівъ уважавъ я за водповідне написати у водповідѣ на проектъ о. Улицкого, и прощу хвалѣну Редакцію о льояльне опубліковане всѣхъ думокъ за и противъ проекту о. Улицкого.

Лобода.

Заворушення въ Росіи.

Петербургъ 19. Нынѣ рано підчасъ торжественного обходу Йордану, мало що не згинувъ зъ руки заговорщиківъ, царь вразъ зъ цѣлою своею родиною и богато найвызначнѣйшихъ личностей російского ряду. Підчасъ посвященія воды коло зимової царской палаты на рѣцѣ Невѣ, мѣсто слѣпного набою, выстрѣливъ острый ладунокъ и перелетѣвъ цареві понадъ голову. Картачь розприсъ ся понадъ павѣлономъ збудованымъ на ледѣ, въ котромъ находивъ ся царь вразъ зъ своею родиною и ударивъ зъ зимову палату царску, вытовкаючи тамъ вѣкна и наробивши великій спустошенія въ нутрѣ палаты. Зъ тыхъ вѣконъ вылядала царица зъ дѣтьми, дами двѣрскіи и цѣле дипломатичнѣ тѣло. Однакъ водломки картачовъ не заподѣляли тымъ достойникамъ жадной шкоды, забили лишь одного полісмена, а трохъ жовняровъ смертельно равняли. Прапоръ, що висѣвъ якъ разъ надъ головою царя, подерали водломки картача на кусники. Знатокъ сказали, що еслибы армата лишь трошечка низше була уставлена, такъ зъ царскомъ родиною и слѣду бы не стало. Якъ звичайно такъ и сего року обходжено торжественно Йорданъ на рѣцѣ Невѣ, при участі самого царя. О першій годнѣ покѣнчилися богослуженія а на знакъ праздника водѣзвались зъ Петропавловской крѣпости арматній салвы. Тымъ часомъ розсипавъ ся нагло цѣлый градъ водломковъ картача. Зразу нѣхто не звернувъ на вѣтъ на се уваги, нѣхто не знавъ що то стало ся. Доперва нервовый рухъ поліції усвѣдомивъ „народъ", що тутъ має ся до дѣла зъ заговоромъ на царя. Зразу ходила поголовка, що мусѣла тутъ наступити страшна помалка що мѣсто слѣпного набою, наладовано остримъ. Але въ коротцѣ приплыли всѣ до перекопанія що тутъ на ідѣлѣ добре обдуманый заговоръ. Полісмены, що стоявъ троха въ боку и зъ заду за ца-

ремъ, поцѣлenny кулею, упавъ труномъ на мѣсці. Зразу думали всѣ, що вѣнъ зомлѣвъ въ наслѣдокъ великого зимна, але кровь, яка струями зачала выливати зъ раны на грудяхъ и на головѣ, скоро вывела всѣхъ зъ блудного понятія.

Ген. Фульонъ шефъ петербургской поліції знайшовъ въ бѣлой салѣ водломокъ картача величины яйця птицѣ. Товпа народу, що брала участь въ торжествѣ, приняла сю звѣстку про замахъ зъ великимъ спокоємъ. Такожъ и царь не стративъ духа, але вытравивъ до конця торжества. Вѣкна въ царской палатѣ водѣ рѣки Невы поточены.

Сейчасъ по випадку поліція окружила ту площу, де уставлена була батарея.

Лондонъ 20. Доносятъ тутъ зъ Петербурга, що выстрѣлъ остримъ набоємъ с выслѣдомъ добре обдуманого заговору. По другомъ выстрѣлѣ всунули канонеры острый побѣй и вымѣрили прямо на павѣлономъ, де находивъ ся царь.

Всѣхъ жовняровъ, що були заняті при канонахъ, арештовала поліція. Підчасъ сего замаха, безчисленна товпа народу, що стояла по заду, не знала що си стало. Всео тиснуло ся на передъ, чтобы набрати собѣ до фляшки свяченої воды. Поліція чула що буде заговоръ на царя, але не знала де и въ какой способъ. Думали що революціонеры подложать міну подѣ лѣдъ, де стоитъ царскій павѣлономъ, въ той цѣли нурки спускали ся подѣ воду и докладно оглянули лѣдъ, чи нема тамъ якої міны. Однакъ не знайшли нѣчого подозрѣлого. Въ Зимової Палатѣ с выбитыхъ 6 вѣконъ.

Дальше депеша зъ Петербурга доносить, що міністеръ маринарки адмір. А. вельяны зѣставъ поцѣлenny водломкомъ водѣ вѣкна, котрый водорвала куля картача. Въ салѣ царской Зимової Палаты де сидѣвъ англійскій и другіи амбасадоры, влетѣло два водломки картача и розбили вѣкно.

Петербургъ 19. Выбухъ тутъ необычайно великій страйкъ. Около 50 тысячъ робѣтниківъ покинуло роботу, и громадно завывають другіхъ робѣтниківъ до страйку. Страйкарѣ уряджують зборы и наряды и домагають ся законченія войны и наданія конституціи. Страйкуючы заховують ся спокойно, и до непорозумѣня зъ поліцією еще не пришло.

Петербургъ 20. Народъ будить ся, російскій робѣтники вытѣгаютъ члены и подносять ся проти своихъ гнобителѣвъ. Страйкують робѣтники зъ фабрикъ зѣлѣза и стали, зъ царскихъ корабельныхъ фабрикъ и такъ дальше, и всѣ они товпами водбужають зборы на правѣмъ березѣ Невы. Товпа робѣтниківъ пустилась йти улицами, до нихъ зачали прилучати ся другіи робѣтники, що такожъ

кинули роботу. Купцѣ по замысли чимъ скорше склепы. Передъ фабрикою зъ гумовыми говарами пришло до бійки мѣжъ страйкерами а страйколомами. Страйкарѣ не пустили ихъ до работы. Водтакъ т впа робѣтниківъ пустилась дальше и зайшла до державной друкарнѣ академіи уміяностей на Васильскѣмъ островѣ, и призвела працюющихъ тамъ робѣтниківъ прилучити ся до страйку. Въ сей способъ йшла товпа водѣ фабрики до фабрики и зъ каждою хвилиною збѣльшалась новыми страйкерами. Помѣжъ фабрикантами рознеслась чутка, що робѣтники на другій день будутъ нищити фабрики, въ котрыхъ еще працюють. Нѣ ту угрозу, майже у всѣхъ фабрикахъ розпущено робѣтниківъ. Около 400 тысячъ робѣтниківъ заставило въ Петербургѣ роботу. Нечувано велике заворушене робѣтниківъ має характеръ болѣе политичный чимъ матеріальный. Робѣтники домагають ся законченія войны.

Завепокоены фабриканты выслали депутацію до міністра внутрѣшнихъ справъ зъ просьбою о помѣчь. Депутація складала ся зъ найбогатшихъ купцѣвъ. На еѣ завѣзване послано два полки пѣхотинцѣвъ для обороны фабрикъ, сейчасъ, а вечеромъ выслано цѣлу дивізію. Вечеромъ не працювала нѣ одна фабрика. Де котрі части мѣста были погружены въ темнотѣ, бо робѣтники опустили фабрики электричній, а войско не мало еще часу ихъ заступити.

Организаторомъ и проводникомъ того величезного страйку с молодой православный попѣ Гопонъ. Вѣнъ то на многихъ зборахъ, котрыхъ поліція цѣлкомъ не перешкаждала, загрѣвавъ робѣтниківъ до страйку, а такожъ до революціи. Вѣнъ постановивъ дати цареві самому до рукъ пропамятне письмо, зъ домаганнями народа. Письмо се такъ выглядало:

„Мы робѣтники и мешканцѣ Петербурга, разомъ зъ нашими жѣнками, дѣтьми и бѣдными родичами, приходимо шукати у Тебе опѣки. Мы есмы бѣдныи, переслѣдованыи и перетяженыи работою. Насѣ гноблять и обходять ся зъ нами не якъ зъ людьми, але якъ зъ невольниками и мы зъ мовчанкою мусимо зносити нашу судьбу и попадаемо въ скрайну розпуку. Насѣ гнобить деспотизмъ и кривда. Мы рѣшились теперь на борьбу на жите або смерть. Мы кинули роботу, и не скорше возьмемъ ся за нем, доки жаданія нашѣ не зѣстануть сповненіи. Нашѣ домаганія суть дуже малы, абы лишь жити. Мы домагали ся водѣ фабрикантовъ, чтобы провѣрили наше жите. Они насѣ зъ нѣчимъ водѣслали, и водказали намъ права ставляти до нихъ якъ и небуду домаганія. Если хто зъ бюрократіи забравъ слово въ нашѣй обо-

ронѣ, того послано до вѣзницѣ або на Сибѣрь. Нашѣ рядъ втягнувъ насѣ въ страшну войну, котра приноситъ руину и загибѣль державѣ. Мы не знаемо на яку цѣль здирають зъ народу кровавы податки. С се насильство проти законѣвъ божіихъ и людскихъ. Для насѣ, російскихъ робѣтниківъ булобы далеко лѣпше, якбы мы погинули, чимъ маемо терпѣти такой надлюдскій муки. Передъ вашою палатою зѣбраныи, просимо о спасеніи. Не водмавляйте намъ вати помочи. Захавайте ватѣ народѣ передъ загладою, дайте йому средства и способѣность полѣпшити собѣ судьбу. Ратуйте свѣй народъ передъ страшнымъ ярмомъ урядничества. Усуньте переговоры, яка истнуе мѣжъ нами а народомъ, чтобы мы разомъ зъ вами могли управлять державою на волюе всѣхъ жителѣвъ."

На передмѣстяхъ, де находять ся фабрики пануе покой. Страйкарѣ ожидаютъ новыхъ вѣзѣвокъ водѣ проводникѣвъ, котрыхъ имени не суть звѣсны. Невскій Проспектъ и другіи великіи бульвары заповнены народомъ. Правительство выслало войско проти страйкуючихъ. Нема надѣѣ на скорше покѣнчене страйку, позаякъ правительство водкинуло всякій домаганія робѣтниківъ. Зъ рѣжныхъ мѣстъ по цѣлой Росіи дохѣдять вѣсти про заворушенія. Въ Москвѣ державный будынокъ высажено динамитомъ въ воздухъ. Тамашный шефъ поліції Потѣ зѣставъ застрѣленный. Въ Ридзѣ урядили робѣтники демонстрацію. Товпа народу машировала улицами и розкидала революційныи водлозвы. Поліція заступила демонстрантамъ дорогу, водобрала имъ червоный прапоръ и розѣгнала ихъ. Демонстранты стрѣляли до поліції зъ револьверѣвъ, однакъ нѣхто не зѣставъ забитый.

Про великій заворушенія робѣтниківъ доносятъ такожъ зъ Лодзѣ. Революціонеры кинули двѣ бомбы недалеко вѣзницѣ. Водтакъ пришло до бійки мѣжъ козаками а робѣтниками. Робѣтники были оруженыи въ револьверы. По обохъ бокахъ згинуло кілька осібъ.

Петербургъ 20. Картачь назначенный цареві заворушивъ поліцію, и она горячо кинулась шукати виновниковъ. Слѣдство е въ ходѣ, и заряджено арештоване капитана Давидова, команданта той батареи, котра воддала салвы. Ходитъ поголовка, що вѣнъ сейчасъ по арештованю водобралъ собѣ жите выстрѣломъ зъ револьвера. Такъ само водобралъ собѣ жите еще другіи офицеры, що служили при той самѣй батаріи. Поліція знайшла другій картачь закопанный въ землѣ, котрый мабутъ такожъ бувъ назначенный цареві, але не було часу його ужити.

Дивне становище заняли російскій часописи супроти атенданту на царя. Всѣ

они докладно и зъ подробностями описали торжество Йорданскихъ съвятъ а при коньци, безъ редакційныхъ коментарѣвъ подали коротеньку вѣдомѣсть про нещасливый выстрѣлъ.

Петербургъ 22. Тысячѣ робѣтниківъ помордованыи. Войско урядило въ Петербургѣ страшну кроваву купѣль. Жорстока рѣзня по улицахъ. Регименты козаковъ на приказъ царскій, клѣять, рѣжутъ, тратуютъ и мордуютъ безборонну товпу народа. Коло браны Нарва розпочала ся рѣзня. Тутъ згинуло 300 робѣтниківъ а ихъ проводникъ попѣ Гопонъ доставъ кулю въ саму грудь. Водтакъ пришло до кровавой стрѣчи на московскѣмъ перестежку; тысячь робѣтниківъ згинуло, а тысячь пятьсотъ раненыхъ. Сотки невинныхъ прохожихъ козаки въ звѣрчій способъ потратовали коньми и порубали. Зъ разу спокойный робѣтники, що йшли до царя на скаргу на его чиновниковъ, подѣ нагайками козацкими и кулями карабѣнными стали справѣшными революціонерами, зачали будовати на улицахъ барикады и въ сей способъ боронити ся проти войска. Разомъ забитыхъ е около 2 тысячѣ робѣтниковъ. Славна Росія, на поли войны Японцѣвъ не може побити, а тутъ своихъ власныхъ горожанъ кладе покотомъ.

Лондонъ 15. сѣчня. Доносятъ тутъ, що 8000 японскихъ пѣхотинцѣвъ водтяло водворотъ козакамъ, котрі непокоили Японцѣвъ въ полудневой Манджуріи. Мають се бути козаки ген. Мищенка. Доносятъ тутъ такожъ, зъ Чіфу, що патрони до гверѣвъ, якъ попались въ руки Японцѣвъ, зъ упадкомъ Порту Артура, похѣдять зъ китайскихъ фабрикъ. Патроны тѣ суть вездатныи до російскихъ гверѣвъ. Такъ само и набоѣ арматній похѣдять водѣ Китайцѣвъ и суть непридатныи до російскихъ арматѣ.

Выказъ

жертвъ зѣбранныхъ на „Народный Фондъ" и на „Руску Буреу".

1. Жертвы зъ McKee Rocks, Pa. (зѣбравъ М. Турковский). По 50 центѣвъ жертвовали: Павло Каршинович, Василь Вархолякъ, Андрѣй Тупакъ, Стеф. Кончакъ, Петро Зубицкй, Пет. Ильичинскій и Иванъ Олесякъ; по 25 центѣ: Дм. Вархолякъ, Йос. Вархолякъ, Несторъ Герляхъ, Юр. Кон-

чакъ, Теофілъ Тупюкъ, Романъ Вогтѣ, Теод. Вархолякъ, Ив. Гузикъ и Мих. Турковский; разомъ \$5.75
2. Жертвы зъ Buffalo, N. Y. (зѣбравъ о. Вас. Гришанакъ). Жертвовали: Дмитр. Зинько 55 ц., Ив. Бурштинъ и Марія Тимецъ по 50 ц., Вас. Мельникъ 25 ц., Анна Мельникъ 20 ц., разомъ.....\$2.00
3. Колядники зъ Ваертонъ, Па.: Григорій Горошакъ, Йогаска Горошакъ, Розалія Хомякъ и Анна Хомякъ.....\$5.00

4. Жертвы зъ Midersville, Pa. (зѣбрали Иванъ Кишка и Стефанъ Семанчакъ). Пав. Пелехъ 50 ц.; Ив. Кишка, Стеф. Семанчакъ, Гр. Беньо, Ант. Брилла, Вас. Терпанчикъ, Стеф. Кручинскій и Максимъ Музичка по 25 центѣ, Теод. Воронякъ и Ив. Семанчакъ по 20 центѣ; Дм. Котляръ, Мих. Мацѣйовскій, Мих. Паюска, Петро Брила, Павло Воронякъ, Фр. Воронхвостскій, Ив. Стернякъ, Петро Котляръ и Анна Брилла по 10 центѣ, Стеф. Брилла, Ив. Вапѣнякъ, Мартинъ Глюсъ и Йосифъ Грудекъ по 5 ц.; разомъ.....\$3.70

5. О. Несторъ Дмитровъ зъ Northampton, Pa. \$9.75

Жертвы на „Руску Буреу"

1. Мартинъ Пелехъ зѣбравъ въ Derby, Conn. \$6.00

2. Авксентій Телепъ въ Yonkers, N. Y.\$1.50

Дякуючи всѣмъ жертвователямъ, остаю зъ поважнѣнемъ о. Павло Тиликевичъ, секрет. „Народ. Фонду" (69 Linden St., Yonkers, N. Y.)

СЕРДЕЧНУ ПОДАКУ

складаемъ всѣмъ Русинамъ зъ Saugre, Pa., що чеснѣ приняли нашихъ колекторѣвъ въ свои дома и жертвовали на нашу церковь

Бѣгъ за платѣ!

За урядъ церковный:

Филиппъ Рупцій, предсѣд.

Василь Юрзакъ, касіеръ.

Иванъ Тарбай, секретаръ.

Ся \$30 золота годниці за \$1.50 на мѣсцѣ.

Найльпша способѣность кунити до бру золоту годниці по приступно цѣнѣ. Верхъ подѣльный въ красномъ виробѣи має на собѣ позѣлку бланка зъ чистого золота. Гваранція на 3 лѣтъ выбѣта въ седедѣи. Осердѣи вѣйльпшій зъ 17 вѣзнями. Має патентованныи регуляторъ а тримаетъ часть до мінуты. Такой годниці еъ жадіи сторѣ не достанете танше якъ за \$30 сѣдѣ. Ся годнику будемо продаватъ чересъ слѣдуючыи 20 днѣвъ за \$15, а зъ трыхъ 16 и сплату ескерису має кунити заплатити по водѣбравю годниці, остаючиъ \$9 въ 6 мѣсцннхъ, ратавъ по \$1.50. Хто приплѣ 16 напередъ достане гарный ланцунокъ даромъ и годнику вышлемо почтою, такъ шо буде мусѣвъ платити за ескерисъ. И заплата 6 дол. достанете годнику и оныне посѣдѣи безъ жадіи зѣсѣдѣи або ограничени. Мы вѣримо вамъ есмы певны, шо годника такъ вамъ по добавѣ, шо радо будете платити по 1.50 дол. на мѣсцѣ доки не сплатите позѣсталихъ 9 дол. Хто не хоче кунити сѣи годнику на сплату, але за 10 центѣй грошѣ, тому продамо еѣ за \$13.50. Пашѣ чѣ хочете мужеску чѣ жѣноу годнику чи зъ одною чи зъ двома говорѣтми.

M. Reeb & Co. Wholesale Jewelers, Dept. 34, Chicago, Ill.

ХТО хоче стати передплатникомъ просвѣтныхъ книжочекъ издавничества „Слово" нехай докладно выповнить понижшій вытѣнокъ и зашле его на адресу „SLOVO", Box 353, Scranton, Pa.

Я.....

замешкалый въ (тутъ подати докладный адресъ).....

.....

.....

.....

.....

Купуйте Книжки!

Руска Книгарня

продає

всѣй рускѣй книжкѣй фонетичній и етимологічній такъ американскій якъ и краевѣй а именню:

молитвенники, изборожники, пѣснопсольцѣ, псалтырѣ, житія святыхъ, катехизмы, библии, коляды, букварѣ, провѣдники, читанки, казки, повѣстки, спѣващики, театральнѣй штуки и другѣй поучающѣй и забавнѣй книжки.

Черезъ Руску Книгарню можете замовляти всѣ американыскѣй и краевѣй часописи и издавництва.

За посылку почтову платити Руска Книгарня сама.

Грошѣй посилайте въ редакціонованомъ листѣ або черезъ почтовый або експресовый моніордеръ.

Руска Книгарня высылає книжки того самого дня, коли одержать замовлене.

Безъ грошей не посилаемо книжокъ вѣкому.

Канадійскѣй марокъ и дрѣбныхъ срѣбныхъ грошей канадійскѣй не принимаемо, лишъ наперовѣй.

Адресуйте такъ:

Ruska Knyharnia
BOX 128
Scranton, Pa.

Ось тутъ подаемо списъ книжокъ, якѣ можете у насъ достати:

Книжки свѣтскѣй:

Абу Касимовъ Капцѣ, казка	30
Авраамъ Линкольнъ	15
Алѣ Баба и сорокъ розбійників, оповѣданє	20
Американскій Шляхтичъ	15
Америка, зборка вѣршѣвъ	15
Англійскѣй казки	15
Аса, оповѣданє	20
Байки Леонѣда Глѣбова	10
Байки Павла Свого	20
Вогданѣвъ Сынѣвъ, оповѣданє	10
Букварѣ	25
Васела книжочка зъ образками	30
Ворожка, предсказує будучность	20
Въ путяхъ шайтана, 3 повѣстки	80
Въ глухомъ кутѣ, оповѣданє	10
Вѣтъ нашѣй землѣ	5
Вѣчный Жидъ	10
Вѣборъ декламаций	25
Вѣдъ чого вмерла Мелася, опов.	10
Вѣдѣте Америку	15
Вѣдѣмаки, поема Шевченка	25
Вѣдѣсть скѣрѣвъ законаний	15
Вѣдѣва, повѣстка	30
Вѣдѣно зъ исторіи російской православной місії въ Америцѣ	10
Вѣдѣно про звѣрѣта	30
Вѣдѣно про права и суды въ сподученыхъ державахъ	10
Вѣдѣно про землю	10
Вѣдѣно до свѣдомости и Капиталъ и праця	10
Вѣдѣно порада (якъ звѣдати екажену)	10
Вѣдѣно домашній писарѣ, учить якъ писати листы и письма	50
Вѣдѣно Жидовска война, смѣшне опов.	5
Вѣдѣно Житѣ св. Отца Николай	10
Вѣдѣно Живѣтъ, зборка оповѣданъ	10
Вѣдѣно Журавѣ, зборка оповѣданъ	15
Вѣдѣно Захарѣ Беркутѣ, повѣстка ист.	60
Вѣдѣно Зборка оповѣданъ для дѣтей	20
Вѣдѣно Звѣдѣнный Юрко, повѣстка	10
Вѣдѣно Зѣ рѣжнихъ нивѣ	15
Вѣдѣно Зубъ за зубъ, зборка оповѣд.	10
Вѣдѣно Иванъ Гусъ, живѣтъ снеленый	10
Вѣдѣно Иллюстрованъ казка	20

Исторія Украйны Руси (мала) зъ образками	10
Исторія Украйны Руси (больша) зъ образками	40
Исторія Борѣбѣй Вѣры зъ Наукою	81
Казка про Жидѣ	10
Каштанка, оповѣданє	10
Катичка, зборъ повѣстокъ	10
Книжка приказокъ (якъ повѣдѣтисѣ зъ дѣтьми)	20
Кобзарѣ Тараса Шевченка	25
Ковалѣ Бассимѣ, опов. стихомъ	80
Коли ще звѣрѣ говорили, казки Коломийки, думи и пѣсни нар.	40
Конѣвъ свѣта, оповѣданє	30
Конституція Сполуч. Державъ	10

Листъ Микита, казки зъ образ.	50
Листъ поучающѣй, оповѣданє	20
Листъ Заливайко, судѣба пѣяка, зъ образками	15
Листъ Шумитѣ, оповѣданє	10
Листъ Ісаакъ, оповѣданє	10
Марта Борѣнка, оповѣданє	30
Марія, зборка оповѣданъ	10
Маруся, повѣстка	25
Микита Хрунѣ	5
Московѣлы и народѣвъ	15
Нападѣ на млынь, оповѣданє	10
Народный рухъ австро-угорскѣй Русинѣвъ	15
Народнѣй казки, часть I., зъ образками	25
Насѣкъ украйныскѣй казки Запорожѣя Ісѣка Матиринки	25

Образки и загадки	10
Образки зъ Америки	10
Олекса Довбушъ, ватажѣвъ	15
Оповѣданя про заздрѣхъ бо-говъ	10
Оповѣданя Стороженка	10
О подземныхъ скѣрѣвахъ	25
Оповѣданя, зъ житія Русинѣвъ въ Америцѣ	15
Оповѣданя для дѣтей	20
Ориѣ, оповѣданє	5
Першѣй горальникѣ	10
Повѣль, оповѣданє	15
Подорожъ довкола землѣ въ 80 дняхъ	60
Подорожъ Гулѣвера до краю Ліліпутѣвъ	25
Покуса, зборка оповѣданъ	10
Про водѣтупникѣвъ вѣдѣ російского провославія	10
Про пѣтро землѣ	25

Релігійнѣй вѣрованя старинныхъ народѣвъ	25
Рипарѣ и смертѣ	5
Робинзонѣ Крузѣ, его пригоды	81
Розмова тверезого пѣяка Василия зъ горѣвѣкомъ	5
Розмова Поляка зъ Русинѣмъ	10
Рускѣй спѣващѣвъ	40
Руско-Англійскѣй провѣдникѣ	50
Руско-Англійскѣй словарецѣ	20
Сатана въ боцѣ, комедія	10
Село Тындарѣвка, штука	15
Словаки чѣ Русины	30
„Слово“ чѣ. 5, 6 и 7 по	15
„Слово“ чѣ. 8 и 9 „Якъ де є люде на землѣ“	50
Смертѣ, зборка оповѣданъ	10
Смертѣ Оливѣ Бейкалѣ, опов.	15
Сонѣ Украйныскѣй Ночи	81
Сонѣкъ або толкованє сонѣвъ	30
Старый и Новый Римѣ	50
Судный день, повѣстка	60
Тарасѣ Шевченкѣ	10
Творѣ Степана Руданьского	50
Творѣ Нв. Котляревского, въ звѣдѣнный оправѣ 50 цит.	80
Тимѣ Гаврилюкѣ, оповѣданє	15
У пѣдѣсѣту рѣчанѣвъ занесѣна панцины	25
Хаопы и хаопска справа	10
Читанка II.	30
Читанка III.	40
Читанка IV.	50
Чоловѣкъ и его исторія	15
Чортова гора, оповѣданє	10
Шейкспѣръ въ повѣсткахъ	15
Щѣ Иванъ бачивѣ на там-тѣмъ свѣтѣ	10
Якъ чоловікъ борѣ ся зъ природѣю	35
Якъ дѣбѣти о здоровѣѣ?	25
Якъ ходѣти коло хорныхъ	20
Ярема, оповѣданє	15

Книжки на божній:

Апостолы и Евангелія на нѣдѣлѣ и празники греко-кат. церкви	40
---	----

Библийскѣй повѣстки зъ образками часть I. и II. печатанѣй нарисованѣ	\$1
Библия Старого и Нового За-вѣта, зъ образками	50
Библия Старого и Нового За-вѣта, зъ образками (мѣниша)	30
Библия Старого и Нового За-вѣта, має 1000 сторѣвъ	\$2
Богъ Надежда моя	\$1.50
Вѣнецъ или малый сборникъ	10
Дорога до щастя вѣчного	60
Житія Святыхъ зъ образками	\$3
Золотый Отчѣнашъ	5
Изборникъ великий	\$4
Листъ Божій	10
Малый Катехизмъ	10
Малой Чили Душѣ	20
Молитвенникъ	50
Молитвенникъ для гр. кат. дѣтей	20
Молитвенникъ для молодѣжи	30
Молитвенникъ для молодѣжи	40
Псалтырь	\$3
Pid Krestom	80
Пѣснопсольцѣ	40
Пѣснь до Маріи Повч.	5
Сборникъ	60
Свѣте писѣмо нового завѣта	50
Сокровище души	\$1
Хвалѣте Господа зъ небесъ	80
Хлѣбъ души	\$1

Образки зъ Кореѣ.

Передъ 25 роками, одѣвъ американскѣй місіонарѣ, котрый писавѣ про Корею, о которѣ теперѣ бѣють ся Росіянѣ зъ Японцями, называвѣ той край „корольствомъ поселенцѣвъ“. Тогдѣ назва та була зовсѣмъ вѣдповѣдна, бо Корея була зовсѣмъ неприступна западному свѣтови. Але положѣно на Далекѣмъ Сходѣ вѣдъ того часу дуже скоро змѣнило ся, и Корея теперѣ вже не є ані краѣною „Ранѣшнього супочнику“ якъ єю Китайцѣ поетично называють, ані не є „Корольствомъ поселенцѣвъ“ середъ народѣвъ.

Нещасный край є теперѣ пилкою до забавы въ рукахъ своихъ могучихъ су-сѣдѣвъ. Терпѣня Корея можѣа пояснити яко выслѣдъ характеру єѣ метѣканцѣвъ. Одѣвъ англійскѣй подорож-никѣ пише про Корею, що слѣдѣ:

Въ краю Дармоѣдѣвъ могли бы корейцѣ дойти до досконалости. Ёслибы зем-ля сама зъ себе выдавала рѣжовѣй стравы, а на дере-вѣ росло готовѣ одѣня, то жѣте Корейцѣвъ булобы вѣдѣрѣцѣ на цѣлой землѣ. До того мусѣвъ бы мати єще Корейцѣвъ служащого, котрый бы збиравѣ небес-ну манну, и жѣнку котра-бы зривала овочѣ зъ дере-ва, котрѣ родѣтѣ одѣня. На нещастѣ Корейцѣвъ не въ силѣ уладнати собѣ такъ жѣте, а коли до Кореѣ до-стали ся такѣ народы, якѣ дѣяльнѣй Росіянѣ, Японцѣ и хитрѣй Китайцѣ, то зов-сѣмъ зрозумѣле, що на-слѣдкомъ того суть вѣчнѣй негодования Корейцѣвъ. Не-вылѣчимѣ лѣннѣй Корей-цѣвъ нарѣкає на нужду, самѣ однакѣ цѣлковито не старає ся запобѣчи лиху. Вѣнъ старає ся лишъ о свѣй покой, хочъ и безъ выгоды, а однякомъ його бажанѣмъ є лишѣти сына,

котрый бы прикрашавѣ его могилу, коли вѣнъ оберне-ся въ порохѣ. Корейцѣвъ єє лѣнь въ цѣломъ того-слова значѣню, вѣнъ вла-стѣво нѣколи не є заня-тый правдивою работою. Навѣтъ фѣйку мусѣтъ йѣ-му хтѣсь инѣшѣй напхати тютюномъ. Ученому му-сѣтъ слуга прилаго-дати цѣрнѣло до писаня. А коли слуга є неслухня-ный, тогдѣ правдивѣй Ко-рейцѣвъ аристократѣ нѣко-ли самъ на него не посва-рѣтъ, але каже се зрѣбити другому служащому. Ко-рейцѣвъ нѣколи не обѣнає ногтѣвъ на пальцахъ, бо се коштує троха труда, а коли грає въ шахи, то слу-га посуває за него фѣгуры на шахѣвницѣ.

Се лѣннѣйство найкрасѣе показуєсь у державныхъ мѣ-ністрѣвъ. Коли они берутъ участь въ якѣмъ свѣтѣ, то мусѣтъ нести ихъ секре-тарѣ, бо иначе тягарѣ ихъ обовязѣвъ пригнувъ бы ихъ до землѣ... Коли корей-скѣй аристократѣ їде на конѣ, то по обѣхъ бокахъ поддѣржуютъ його слуги. Не диво отже, що всѣ, що въ Кореѣ приносѣтъ якѣй дохѣдъ, находятъ ся въ ру-кахъ чужинцѣвъ. Въ рукахъ Японцѣвъ находятъ ся та-мошнѣй зелѣзницѣ, почта, телеграфѣ, банкѣ.

Одного року мало вѣдбу-тѣсь въ Кореѣ перечисленѣ людности. Лѣннѣй урядни-кѣ не хотѣли заходити ся коло тои работѣ и пустили мѣжъ народѣ поголоску, що хто дасть ся записати, то вѣдъ того заберутъ по-ловину маєтку на податокъ. Если отже кто не хоче бу-ти записанный, нехай зло-житъ урядникамъ означѣну суму грошей. Коли покѣн-чено списъ людности, по-казало ся, що записанныхъ було лишъ кѣльканайцѣтъ тысячѣ, а не якѣ спѣдѣва-ли ся, що населѣне выно-сѣтъ около 10 миліонѣвъ. Въ Кореѣ кожѣй уряд-никѣ рѣжѣной ранѣй и рѣж-ного вѣску носѣтъ вѣдѣмѣнѣе накрѣте головы. Жѣвняри мають капелюхи зъ воло-сѣня, повязанѣй рѣжѣнобар-вными стяжками; губерна-торѣ носѣтъ на головѣ шѣсь въ рѣдѣ мѣтри; слуги корѣйскѣй мають на голо-вѣ цѣльнѣй будиночѣвъ бамбу-совѣй зъ кѣтицею штуч-ныхъ цвѣтѣвъ; монахи ма-ють капелюхи зъ платѣвъ сѣрихъ; ученѣй носѣтъ дро-тѣннѣй капелюхи зъ рѣжѣми по бокахъ, котрѣ выгладѣ-ють якѣ крыла метелика. Дѣвчѣта-служащѣвъ носѣтъ на головѣ великанѣйскѣй пе-руки. Зарученнѣй носѣтъ на головѣ покрывало зъ соломѣ, котрѣ скидає по шлю-бѣ. Жѣнка у Корейцѣвъ є въ великомъ пониженѣю. Звичайно родѣчѣ выбира-ють своему сыновѣй жѣнку. Але мимо того пониженя, нѣгдѣ такъ якъ въ Кореѣ жѣнка не володѣє мужомъ. Жѣнка орудує домоу, ма-еткомъ, родиноу, а мужъ у всѣмъ єѣ слушає, мабуѣ зъ лѣннѣйства.

„Русины въ Америцѣ“.

Така статья зъ 4 обра-зками є надрукована въ ан-глійскѣмъ тѣждневику „The Charities“, що выхѣдитъ въ Нью-Йорку. Кромѣ сѣи ста-тѣ є тамъ ще слѣдующѣй: Вилѣвъ славянѣской имігра-ціи на цѣромыслѣ, Славяне при твердѣмъ углѣ, При-мѣкомъ углѣ, Словаки въ Америцѣ, Полуднѣвѣй Сла-вяне, Чехи въ Чикаго, Че-хи на фармахъ у Вискон-синѣ, Якѣ мешкають Сла-вяне въ околици Джерзи Ситѣ, Духоборы, Мадяры въ Нью-Йорку, Поляки въ Бол-тиморѣ, Литвины въ Аме-рицѣ.

Се цѣкаве число пови-ненъ собѣ прочитати кож-дый Русѣвъ и дати до про-читаня знакомѣмъ Амери-канцѣмъ. Коштує лишъ 10 центѣвъ. Замовляти въ ре-дакціи „Свободы“.

Svoboda
Box 353, Scranton, Pa.

На продажъ

168 акрова фарма, зъ того 40 акровъ подѣ управѣю, рѣшта пасовиско и твердѣй лѣсъ. Черезъ фарму пере-плыває рѣка. До фармы належить садѣ, два дома, одѣвъ зъ 9 а другѣй зъ 3 комнатами, кузня, велика стайня, що змѣститѣ 7 ко-ней, 7 корѣвъ и 50 овецъ, плуги, бороны, 2 возы, 2 саней, колтѣвейторѣ, гра-барка, жѣвнярка, млынокъ и другѣй знарядѣ господар-скѣй. Фарма вѣддалѣна 29 милѣ вѣдѣ Скрантонѣ, 9 милѣ вѣдѣ желѣзницѣ, 2 1/2 милѣ вѣдѣ почты.

Цѣна \$3,000, половина готовѣкою, рѣшта на салату на 5 процѣнтѣ. Хтѣбы хотѣвъ вѣдѣти або купѣти єю фарму, зѣволѣтъ зѣголосѣтѣсь до редакціи „Свободы“, 209 Linden Str., Scranton, Pa.

Діаментовый Электричный Хрестъ,

зѣволѣтъ вынайденѣй кѣлька лѣтъ тому въ Австрѣи.

Вѣнъ лѣнѣтъ руза-тѣвъ мѣзѣвъ и су-ставѣвъ, нервѣтѣвъ и болѣ по цѣломъ тѣлѣ, нервѣзѣвъ, нервѣе ослабленѣ, безсонницѣ, гістерѣи, параличѣ, дрожає, апоплексѣю, танѣє св. Вита, падаєку, болѣ головы и всѣ слабѣсты нервѣовой системѣ. Дѣлає въ кѣлькихъ годѣнахъ,

хотѣй неразѣ добрый наслѣдѣкъ показуютъ ся доперѣ по кѣлькихъ дѣнахъ.

Пѣшѣй долларѣ на моніордерѣ або въ рѣдѣкѣстрованѣмъ листѣ а мы пошлѣмо тобѣ одѣвъ Электричный Діаментовый Хрестъ або 6 зъ долларѣвъ.

Повѣжанѣй Павловѣ: Послѣаемо 5 долѣ на 6 Хрестѣвъ. Сѣй, котрый вы послали лѣнѣтъ маже чѣдѣсно. Сестры Бенѣдиктанки, 2824 Дофинъ ул. Нью Ор-лиансѣ, Ла. — Адресуйте:

Diamond Electric Cross Co., Dept. 15,
306 Milwaukee Ave., Chicago, Ill.

С. М. НАТНАВАУ.

Асѣкурація вѣдѣ огню,
Прѣдає дома и лѣты.

Офѣсъ надѣ Банкомъ въ Оlyphant, Pa.

МАЄ НА ПРОДАЖѢ
117 акровѣ фарму зъ добрымъ домоу и сѣдолоу — тѣно, недалеко желѣзницѣ. Такожъ кѣлька домѣвъ и лѣтѣвъ на продажѣ.

ДАРОМЪ ДОСТАНЕТЕ!

Новѣ докторскѣй книжкѣй выстѣчу въ со-бѣ вѣдѣнѣй информѣции и радѣ для мѣщанѣвъ и дѣтей, сѣи пошлѣте своѣ имя на адресѣ:

O. P. Box 288, Madison Sq., New York.

ПРОТИ ОГНЯ,

одинокѣй славянѣскѣй агентѣ въ Лѣкована Кавѣнтѣ.

JOHN A. KOMARA,
напрѣтивѣ словѣнскѣго гѣстѣла,
OLYPHANT, PA.

Стор. 7.

Купуйте чимъ скорѣе КАЛЕНДАРЬ

Русского Нар. Союза
на 1905 р.

Кожѣй Русѣвъ повинѣнъ матѣ въ своѣй хатѣ єю пре-красну книжку! Ё що у нѣѣй прочитати, є на що подѣ-вити сѣ. Прочѣтайте лишѣ-якѣ гарнѣй тамъ рѣчи:

- 1) Вѣдѣзѣвъ и калѣндарска частѣ.
- 2) Свѣта Ольга оповѣданє русѣкой бѣвалѣшныи.
- 3) Оповѣданє зѣ страйку въ 1902 р.
- 4) Хитрѣй народѣвъ у тоѣ Аме-рицѣ, смѣшне оповѣданє зъ русѣко-американскѣго житѣя.
- 5) Десяѣ точѣкъ подѣ розѣважѣ Русѣнамъ.
- 6) Оглядѣ американскѣй Руси за минѣвшѣй рѣкъ.
- 7) Головѣнѣшѣй питаѣя, котрѣ завѣають людемъ, що хочѣтъ достѣти горожанѣскѣй паперы (citizens paper).
- 8) Коротка истѣорія Руси зъ образками.
- 9) Смѣшнѣй приказки, при-вѣдки и смѣшнѣй оповѣданя.
- 10) Порады и всѣчѣпа, цѣкавы для кожѣго.

Кромѣ того є богато образѣвъ зъ російско-япанѣской войны, тѣ инѣшнѣхъ, а такожъ мапа старѣданѣной Руси при кѣнѣи Калѣндарѣ. Сей великѣй Калѣндарѣ, котрый має 224 сторѣвъ друку, коштує всѣго 35 центѣвъ. Тѣжъ нехай кож-дый поспѣшѣтѣ ся купѣти заки ще не розѣбѣрали лю-де. Пѣшѣтъ по Калѣндарѣ и посилайте грошѣй лишъ на адресу:

Rev. N. Strutynsky,
Box 375, Olyphant, Pa.

Цѣна дуже тѣна, бо сѣй великѣй калѣндарѣ коштує всѣго 35 центѣвъ.

ЖЕЛѢЗНИЦѢ ЛОРЕЛ ЛАЙН

Трѣкѣ вѣдѣхѣтъ зѣ Скрантонѣ въ бу-дѣнѣ вѣдѣ 1-ѣй до 6-ѣй рано що годѣна, вѣдѣ 6 рано до 12 вѣночи що 20 минѣ. Вѣ Нѣхѣло вѣдѣхѣтъ тренѣ вѣдѣ 1-ѣй рано до 7 що годѣна, вѣ вѣдѣ 7 рано до 12 вѣночи що 20 минѣ. Вѣдѣ 3.20 до 6.30 пополу-дѣни тренѣ ходѣтъ що 10 минѣ. До Вѣлѣскѣрѣ їде тренѣ всѣго 41 минѣ а експресѣвъ, що вѣдѣхѣтъ зѣ Скран-тонѣ (крѣм Нѣхѣла) ѣ 6.30, 8.10 и 10.30 ре-а 2.10, 4.20 пополу-дѣни їде лишъ 33 минѣ. Нашѣ карѣ їдѣтъ до Нѣйѣтъ Парку и тѣрѣборѣ. Ма перѣвозѣмѣи такожъ пакѣтѣи. В. F. WYLY, Jr., traffic manager, Scranton, Pa.

ДОКТОРЪ ПРАВЪ Ю ЛІАНЪ ЧУПКА.

—адвокатъ,—
3 N. Main Str., Wilkes-Barre, Pa.
P. O. Box 372.

Гѣо офѣсъ въ Scranton, Pa. є на 34 Лѣдѣ-валпа Авѣ. Але до Скрантонѣ приѣзжає-тѣ только вѣдѣждѣ поведѣлка и чѣтверѣа годѣны 6 онѣ до 8-ѣи вечерѣмъ.

Всѣ справѣ американскѣй въ повѣдѣ-дѣ Лѣковѣна и Лѣковѣна.

Хтѣ має справѣу грунѣтовѣ, а хтѣ вѣдѣбѣрати грошѣй або спѣдѣ-въ старѣмъ краю, най удасть ся адвокатѣ Чупки, бо вѣнъ бувѣвъ адвокатѣмъ въ Галѣчинѣ.

Всѣ контракты, правѣй паперѣи повѣномѣи.

Золѣта годѣнка дарѣ-со гарну годѣнку, вѣдѣ-товѣну, що будѣ трѣмѣ-дѣе часть, дамо дарѣ-хѣщѣево або лѣвѣ-то что продѣстъ 24 рѣчѣ-10 центѣвъ коду. Оѣ-ва годѣнки зѣлочѣна, и дѣбѣна до золѣтѣи годѣ-тирѣарѣтованѣи на 25 лѣтъ. Пѣши зѣ-а мы пошлѣмо тобѣ тѣхъ 24 рѣчѣ-олатѣмѣи почтѣ. Коѣа всѣ проѣдаѣтъ пѣ-ши наѣтъ \$2.40 а мы тобѣ вышлѣ-годинѣку зѣ лѣвѣшѣмѣи почтѣю.

CROWN SUPPLY HOUSE,
Dept. 30, 163 Randolph St., Chicago.

— Хотите безпѣчно и скоро завѣзѣти старѣго краю, або спровѣдѣти родѣну краю, купѣтъ собѣ шѣфѣартѣу вѣдѣ Лѣ-Не

JOHN J. CAMPTON
Католический пивовар.
Вынаймае тано керичъ
— ту и на околицю. —
410 WEBSTER STR., - SHAMOKIN PA.

ГАВРИИЛЪ МАЛИНЯКЪ
WHOLESALE
Cor. Franklin & Spruzheim Sts.
SHAMOKIN, PA.

Масъ завсѣгда на складѣ свѣже,
добре пиво въ великихъ и малыхъ
бочкахъ въ наилучшихъ броваровъ,
горѣлки и ликеры наилучшего гатунку.
Братья! замовляйте у своего!

МАСЕШЪ КНИЖКИ ДО ОПРАВЫ?
CONDRAZ LOTZ,
305 Lackawanna Ave., Scranton, Pa.
оправляе книжки всякаго рода, хочъ
бы какъ розприсей. Также робитъ книж-
ки для братствъ, церковь, бизнесменовъ
и т. д. За роботу гварантуе.

SOCIALISM is the coming issue in politics.
You may be for it or against it, but in either case
you need to understand it, and so you need to read
The International Socialist Review
Ask your newsdealer for it or send 30 cents for a
three month's subscription and a copy of Social-
ism and Farmers. No free copies.
CHARLES H. KERR & COMPANY, Publishers
56 FIFTH AVENUE, CHICAGO

СЕМАНЪ МИТРЕНКО
готельничій
Riverst., OLYPHANT, Pa.
Хочешъ выпити гарненько?
Заптай ся де Митренко;
Готель, виску, пиво мае,
Повний скляникъ доливаетъ.
6 цитара, 6 и гали
На мѣтинѣ, на забавѣ;
Тамъ посидишь, погуляешь,
Вкуснѣе неодио цѣкаетъ,
А що выпешъ, то знай брата,
Підѣ казаше, якъ у пати!

ОДИНОКІЙ РУССКІЙ ГОТЕЛЬ
Д. ГОЛОДА
38 Green str., JERSEY CITY, N. J.
Каждый Русинъ мающій яку небудь
потребу въ Нью-Йорку, чи въ околицѣ,
повиненъ вступити до того готеля, бо
тутъ побстане найздоровѣйшій и найтавшій
напитки всякаго рода и пораду, де най-
лучше ку: ити шифкарту.

Dr. F. J. Meek,
(МИКОЛАЙЧИК.)
СПЕЦИАЛИСТ
СЛАБОСТЕЙ
ЖІНОЧИХЪ
ДИТЯЧИХЪ
І ВЕНЕРИЧНИХЪ.
Желѣя при породѣ дізнають
особливой опіка.
Офіс: 227 N. Shamokin Str. } Телефонъ
SHAMOKIN, PA. } Nr. 1673

Юліанъ Копистянскій
(JULIAN KOPYSZANSKI)
424 Shamokin Str., ШАМОКИНЪ, ПА.
Перворядный салонъ ру-
скій. — Найлѣпшій напитки
можно ту достати, якъ: пи-
во на шклянки и бутельки,
вина розматого гатунку,
горѣвки досконали, цигара
дуже добрі.
Супишть Братя Русины до своего брат-
чика Юліана!

**ВЫРОБЛЕ БРАТ-
СКИХЪ МАШІНЪ, ПАПКИ,
ВОДЪЗНАКИ, ХЕРУГЪ,
УНИФОРМЪ.**
Цѣники и проб-
хъ высылаетъ даромъ.
Можете писати до насъ по руски, сло-
вѣнски або польски.
R. H. Morgan, 23 N. Main str.
SHAMOKIN, PA.

Польска Колонія въ Державѣ Вирджініа.
Масно 40.000 акровъ урожайной землѣ водѣ \$5 до \$15 ва
акровъ фармы зъ забутованемъ або безъ забутованъ, поле або лѣсъ
недалеко желѣзницѣ и великихъ мѣстѣ, де легко можна заробити
гарный грѣшъ на всѣхъ плодахъ. Земля е всюда добра,
и кождому добре веде ся. Родить ся добре жито, пшеница,
ячмень, овесъ, солодка картофли, кукурудза, тютюнь. Овочѣ:
яблока, грушки, сливки, огѣрки, мѣльоны, помидоры и взагалѣ
всѣя огороженна. Вино е тако добре якъ калифорнійске. Земля
е ровна, покрыта переважно дубовымъ лѣсомъ. Пасовиска для
худобы, овецъ и т. д. Вода жерельна на кождѣй фармѣ 20 стѣпъ
глубока. Морозѣвъ анѣ спеки тутъ нема, пикльоны тутъ не-
звѣснѣ. Недалеко суть великія мѣста якъ Річмондъ, Балтиморъ,
Вашингтонъ, Нью-Йоркъ, Філадельфія. Тысячѣ людей глядае
теперь фармы и много вже Поляковъ закупило водѣ насъ землю
и суть вдоволені. Кождый повиненъ йти на фарму, де кождый
е своимъ паномъ, а маєтокъ фармерѣвъ е забезпеченый. Фармеры
не потребують бояти ся страйку, зменшеня платнѣ або калѣт-
тва. Фармы продаемо за готѣвку, або на легку сплату, однакъ
часть треба зложити готѣвкою, а решту на сплату пѣсля умовы.
По близшій услѣвѣя пишѣть по польски до
JOHN JELINEK & CO.
1116 Pine Alley, Braddock, Pa.
Напишѣть десѣте вычитали се оголошене. 15504

ВЕЛИКІЙ КОМПАНИЧНЫЙ СТОРЪ
Russian Mercantile Co. Ltd.
— въ —
SHAMOKIN, PA., 327 Shamokin st.
Наибольшій рускій компанічний сторъ въ Аме-
рицѣ. Заложеныи ще въ роцѣ 1889, а теперь
побѣлшеный, украшеный и на ново
урядженый. Новый домъ великій,
красный, котрый компанія ку-
пила 1896 року за \$18.000
доказуе, що може ком-
панічна робота. — Всѣ ро-
зумні Русины належать до тои
компаніи, купують зѣ своего власно-
го стору значить, спомагають самыхъ
себе. — Мѣсячно обертае сторъ сумою \$5,500.00
Заряджуютъ нимъ:
Н. Габура, М. Колодѣй.

ИВАНЪ ГЛОВА
JOHN GLOVA (POSTMASTER)
— въ —
Excelsior, Pa.
ОДИНОКІЙ СТОРЪ НА ЦѢЛЫЙ EXCELSIOR.
Всякій потрібнй рѣчѣ до житя, якъ такожъ
можно купити убраня майнерскі и звичайні.
Посылае такожъ грѣшѣ до всѣхъ частей
свѣта, скоро, тано и беспечно.
Продае шифкарты.
Не водѣ нынѣ вже знаютъ люде солідного
Ивана Глову.

Одень зъ наибѣльшихъ
броварѣвъ въ
Америцѣ.
ВАРИТЬ ПИВО НА КРАЕВЫЙ СПО-
СОБЪ, ВЕЗЪ ВСЯКИХЪ
ПРИМѢШОКЪ.

Хто лишь разѣ по-
коштуе сего пива, то
иного вже не хоче
пити.

Голова водѣ него
нѣколи не болитъ,
бо есть здорове и по-
живне.

НЕ ТРЕБА ЕГО ЗЪ РЕШТОЮ ХВАЛИТИ, БО
ДОБРЕ САМО ЗА СЕБЕ ГОВОРИТЬ.
E. ROBINSON'S SONS,
LAGER BEER BREWERY,
435 to 455 N. 7-th Str.
SCRANTON, PA.
Telephone calls: GENERAL OFFICE 2333.
NIGHT CALL 4854.

Перша Руска Торговля и Рукодѣльна
РИЗЪ И ЗНАРЯДѢВЪ ЦЕРКОВНЫХЪ
у Львовѣ
иоручае богато зносмотреный складъ-всѣлякихъ
товарѣвъ церковныхъ.
Принимае замовленя на всякій работы зѣ
золота, сѣрѣбла, бронзу и иньшихъ мета-
лѣвъ, якъ такожъ до водновленя, позолоченя
и посѣрѣбленя всякій церковній и домашній
знаряды.
Всякій посылки полагаджусъ водворатною почтою.
Все выконуе въ найкоротѣйшій часѣ и по найнижшій цѣнѣ.
На жадање высылаетъ цѣники богато иллюстрованъ.
Е. Спонарскій и В. Устенскій,
ул. Руска Ч. 1., Львовѣ. Austria, Galicia.

Друкарня „Свободы“
друкуе
тишѣты, наперы, коверты, книжки, книжки, илѣкшны, циркулярѣ
и взагалѣ всѣ работы друкарскі
старанно, тано и на часѣ.
Братскій опѣкунъ хорыхъ повиннй мати книжки для
записованя коли хто захоруваетъ, на яку слабѣсть и т. д.
Адресъ:
„SVOBODA“, Box 353, Scranton, Pa.

ДОВОДЫ И БЛАГОДАРЕНІЯ.
Одними только доводами лѣкаръ може доказати, що въ дѣйствости вылѣчили
хорыхъ людей. Читайте оголошеня другихъ лѣкарей, но въ нихъ не найдете, що-
бы другіи лѣкаръ малъ доводы або благодаренія своихъ паціентѣвъ. Длятого-то,
понеже хвалятся только, що еуть укѣнченными лѣкарями, а не разѣ слабѣсть не
только не вылѣчатъ; но побѣлшатъ, то чи-жъ эти лѣкари могутъ мати доводи
вдѣчности и благодаренія? Никколи!
Мы зновѣ, котрый дбаемо о здоровьѣ нашего народу, чтобы онѣ не былъ оо-
дираный т. з. старокраевыми и военными докторами—обманцами, радимо всѣмъ
хорымъ Русинамъ удаватись только до:
ПРОФ. Д-РА Е. С. КОЛЛИНСА,
дипльомованого доктора зъ Нью-Йоркского университета,
которому цѣлый свѣтъ завдячуе певне и цѣлковите вылѣченье хорыхъ.
Для того подаемо тутъ кѣлька найновѣйшихъ листѣвъ, въ которыхъ напѣни
братья и сестры благодарятъ професоровъ КОЛЛИНСОВИ за цѣл-
ковите вылѣченье ихъ изъ тяжкой недуги.

**Вылѣченъ зъ тяжелой внутрен-
ной хоробы и ревматизму.**

Стефанъ Урбанъ,
Box 287, Great Falls, Mont.

Дитинячій сухоты.
Почт. г-не проф. Коллинсъ!
Благодарю за лѣкарства, кото-
рыи выслано для моей доньки.
Я страшно журился тѣмъ, что
моя донька не выйде зъ той хо-
роты. Однакъ теперь я переко-
нался, що по Вашихъ лѣкар-
ствахъ она чѣмъ разѣ лѣьше вы-
глядае и вже майже цѣлкомъ
здорова. Для того прошу при-
няти мое сердечне благодареніе.
Я буду розголошувати Ваше имя
помежи моими знакомыми.
Съ почтениемъ,
Іосифъ Попѣль,
Fernie, B. C. Canada

**Вылѣчена зъ хроничной жолуд-
ковой слабости, болю головы
и внутренихъ женскихъ
устройствъ.**

Марія Боднарска,
Cliffwood, N. J.

**Кашель, боль перси, крижей,
жолудка и нестравность.**
Сердечне благодареніе засылаю проф.
Коллинсови за вылѣченье моей слабости.
Если бы не ваша помощь, я певно не
бачилъ бы вже денного свѣтла
Михайлѣ Денъко, Box 32. Orbiston, Ohio.
Нервовость и боль головы.
Ласкавый докторе! Доношу вамъ, що
лѣкарства Ваши я получила въ на-
лежитомъ порядку и по ужитю ихъ сей-
часъ чуюсь лѣьше и здоровше за шо
складаю сердечну подяку.
Анна Смитъ, Ermandale, Ind.

Скрофулы [пырщи].
Не маю словъ къ благодаренію д-ру
Коллинсу за вылѣченье моей хороты, бо
страшнодогучали менѣ скрофулы. Теперь
есмь цѣлкомъ чистый. **І. Беннидэй,**
Cement Works Box 33, Tunnish, Mo.
Выпуклина и боль утробы.
Почт. г-не проф. Коллинсъ! Зѣ великою
радостію дѣлюсь зъ вами вѣстію, що отъ
вашого лѣкарства я цѣлковито выздoro-
вѣла и не потребую носити поясъ. Слава
такому докторови! Съ почтениемъ,
Андрей Богатко,
186 West Rothland, Vi.

Доводѣвъ о вылѣченъ секретныхъ хорѣвъ не можемо навести, понеже въ томъ часѣ не было
паціентѣвъ. Тысячи выздоровленыхъ людей посвѣдчаютъ высокое знанье и практику проф.
д-ра КОЛЛИНСА, яко одинокого доктора, котрый речитъ за цѣлковите вылѣченъ всякихъ
слабоостей
СЕКРЕТНЫ ХОРОВЫ МУЖЧИНЪ И ЖЕНЩИНЪ.
Профессоръ КОЛЛИНСЪ лѣчитъ власнымъ способомъ такъ, що нема такого паціента, кото-
рого бы своею методою не вылѣчилъ. Для того если кто есть хорый на яку будѣ слабѣсть,
повиненъ ей докладно описати въ родной мовѣ и заадресовати листъ:
PROF. DR. E. C. COLLINS,
140 W. 34th Street, NEW YORK, N. Y.
УВАГА: Проф. Коллинсъ по докладному справдженю вашей хороты и на жадање діагнозы пошле вамъ потребу
поряду и такіи лѣкарства, котрыи въ коротѣйшій часѣ цѣлковито и на все вылѣчатъ вашу хороту. Про-
тое не занедбуйте своихъ хорѣвъ.
Офисовыи години: Отъ 10 рано до 5 вечеромъ, а въ недѣлю отъ 10 рано до 1 пополудни.